

съ умъ всякога е по-скѣпъ отъ трудъ съ рѣцѣ, и по-искусна-та работа всякога повече чини отъ простѣ-тѣ; зачто-то по-малцина сѣ кои-то работятъ съ умъ и по-рѣдка е искусна-та работа. А что-то ся намира по-малко и по-рѣдко то ся трѣси и повече та бѣва и по-скѣпо. Една ока желѣзо и една око злато колко голѣмѣ разликѣ имѣть по цѣнѣ! Еднѣ окѣ желѣзо можешъ купи за три грошя, а една ока злато ся купува едва за 18000 грошя! То е така, повече по това зачто-то злато ся намира тврдѣ рѣдко та за него всякой пыта. Просты работницы, зидары и занаятчїи има много повече отъ колко-то майсторы за сграды, цѣлители, писмары и трѣговцы; зачто-то тїя послѣдни-ти трѣбува да работятъ съ повече умъ и имотъ па имъ трѣбува и повече наука и повече пары, а доклѣ гы придобыжѣть трѣбувало имъ и много врѣмя. За това и у еднѣ сѣщѣ работѣ по-скѣпо ся цѣни трудъ-тѣ, кой-то стая съ по-голѣмо умѣнїе, та и по-учены-ты и по-вѣщи-ты хора зимѣть и по-голѣмѣ заплатѣ за работѣ-тѣ си. По-голѣмѣ цѣнѣ на работѣ-тѣ дава и имотъ-тѣ, зачто-то, както ся вече каза, той не е друго, а само набранѣ трудъ, а повече-то трудъ всякога е по-скѣпъ отъ по-малко-то трудъ. За това и трѣговецъ, кой-то врьти голѣмѣ трѣговїѣ, съ голѣмый си имотъ печяли много повече отъ колко-то оня, кой-то работи на малко.

Всяка работа си врьдва и чини, сиречь наплаща ся по цѣнѣ-тѣ си, коѣ-то има въ едно врѣмя, и то по нѣкога ся заплаща и прѣди да ся сврьши и прѣди да ся употрѣби. Ако не бы было така, то сиромѣхѣ-тѣ работникѣ, кой-то брька и носи калѣ, и зидарѣ-тѣ имаше да чякатъ доклѣ да ся сврьши кѣща-та цѣла, та да начне да приноси на господара ѣ ползѣ; а до-